

Jindra

Roman z českého života od J. Klieperry.

VII.

V nedalekém okresním městečku N... byl ples ve prospěch jeho obyvatelů, nedávno krutým požárem stížených. Zábava byla velmi čestně navštívena a dostavilo se i hojně hostů z okolí. Mezi nimi byl pan Jarýnový s oběma dcerami, a k její zálosti jel i Lída s nimi, poněvadž pan Jarýn našel přítelem podobných zábav, znal slušnou částku penězitou, a šel domů. Lída byl jaksi kavašmrem všech Jarýnových dam. Zjeví se Jarýnových, zvláště obou dcer, způsobilo na n... ské obzornostu nemalý dojem, který však daleko více ještě se zvýšil, když as o desáté hodině objevil se z čista jasna ve dvoraně mladý hrabě Ostrovín a ihned k Jarýnovým se připojil, výhradně s nimi se bavil. Při tom ovšem dvořil se mnohem více Jindře, která královnou zaby, vy se stala z částí tím právě a pak i z dobré části pro svůj spanilý, dnes zvláště jako oslňující zjev. — Nebylo ovšem nic divného, že Jarýnovi ples navštívili, činvali tak obvyčejně, kdykoli zvláště něco řádového tím zároveň i podporovati mohli, nyní však návštěva jejich v N... tím více překvapila i pozornost budila, poněvadž po dvou letech opět poprvé děvčata zde v veřejnosti vystupovala. Šel jenom hlas, že děvčata obě jsou spanilá, zvláště Jindra však svým impozantnějším zjevem, jakož i státním, pevným vystoupením rála se pojednou modlou všem pánům, jakmile vstoupila do sálů. Děvece chytří i z zábavy všeho druhu již zkušeně přijímalo často neobratné a přehnané dvoření pánův n... ských celkem chladně a odmítalo slova i tance svoje tak krátce i úsečně, že mnozí šviháci již zoufali, poznávajíce, že u mladé krasotinky jim štěstí nevykoute, a že je právě obtava tato podobala k snažení i namáhání tím usilovnějším.

kde dámy si volí a berou samy pány k tanci. Kapela n... ská, kteráž téhož večera neobvyčejně se namáhala, a by dobrou pověst svou obhájila, chystala se již spustiti, ana příspěchla Amálka k Jindře, již byl právě opustil hrabě Ostrovín s úsměvem se stavě v řady odstupujičích tanečnicův a čekaje, až její některá z dam k tanci vyzve, a pravila: "Jindra, koho ty poprvé vyzveš k tanci?" "Já? Samo sebou se rozumí, že hraběte. Byl by to jinak ode mně nevdech," odvětila oslovená již rozhodnutá. "Dobře a až s ním potančís, půjdu pro něho já," souhlasila Amálka. "A s kým půjdeš pak?" "A pak snad vezmu jednoho nebo dva ze zdejších pánů, kteří od přechodu hraběte ke mně si jaksi netroufají, a jimž bych tím ráda dokázala, že hrabě jediný na zábavu se mnou nemá žádná privileje," odvětilo rozmarně děvče. "A což s Lídou tančit ani nebuděš?" tázala se udiveně a jaksi s všítkou Amálka. "Ovšem že ne, ani mne nenapadlo. Nevěděla bych vskutku proč? Co je po něm?" odpověděla přikře Jindra. "Ale Jindro, měj přece již jen rozum! Byla by to nejlepší příležitosť skončiti toto traplivé a pošetilé napjetí, jež mezi vámi jest. A mimo to Lída jediné k vůli nám dnes sem šel. Budě to i cízím napaďné, že s ním ani netančís, ani nemluvíš, ano se mu vyhýbáš. A on toho vskutku od nás nezaslouží." "Rozmilá má Amálko — v tom, víš, mám svou zvláštní hlavu. Po smíření s ním nebažím, ano ani si ho nepřejí, k vůli mně mohl zůstati doma, já jsem nežádala, a by jel sem; co mi je po něm — a co konečně docela po cizích lidech — nie, zloha nie!" odpověděla úsečně k domluvám sestřenky své. "Jindro," počínala opět Amálka důtklivěji, v tom však hudba spustila již hlučný trásák a přerušila rozmluvu děvčat. Ve dvoraně nastal ruch, dámy se zdvihaly se svých míst a spěchaly pro pány, již s toužebnými zraky k nim pohlíželi, brzo-li k nim zbžňovaně idealy jejich přátelů. Jindra rozhlížela se po tanečnicích sání, též Amálka. — Tu spatřila Jindra blízko u dveří hraběte Ostrovína, rozmlouvajícího s Lídou. Zaměřila k nim, Amálka hledala Lídu dále, a když jej byla našla, byla Jindra již v polovině cestě. Amálka kráčela po druhé straně sítě vyhýbaje se již tanečnicím pářům. Myslíla si, znaje Jindru i rychlé změny v jejím smýšlení a plánech: "kdo ví, zdali Jindra nevezme přece ještě na jednu Lídu k tanci?" — a pozorovala, pomalu se blíže, pozorně Jindru i oba muže. Naskytl se jí příhodný okamžik, porovnat i oba mladé muže mezi sebou. Hrabě stál obrácen napolo zády k sání, kdežto Lída právě tvář k tanečnicím. Byl mladý šlechtic se svou uhlou, ženou tvář i celou, dosti švarnou postavou, aristokratický ráz patrně nesoucí, hezký muž, při němž mu obvyklé sebevědomí jeho stavu i postavení veliké váhy dodávalo; hledělo-li se však jen k pravé muzně krásě, oslňované nade to ještě duchem opravdu vzdělanýmu, příkla každá krásy znalá dáma palmu přednosti chuděmu vychovateli před bohatým šlechticem. K tomu družily se u Lidy chování obratné a pohyby ve všech případech nejvyšší důstojné a mužné. Ta usměchla, výrazu i ducha plná hlava, s tím směrem pro genia jako by hrdě vyklenutým, to oko s oním jasným, klidným leskem, ta tvář s těmi mírnými, dobrými i pevnými tahy, ta držela úplnou rovnováhu onomu delu prostředně vysokému, aristokraticky ve vrásky složenému, onomu černému, ač ohnivému a smělému oku, těm pevně sevěřným rtům, byť se s nimi i skrývaly dvě řady pečlivě hleděných zubů a té hlavy, eo do voutsávr a vlasův tak bedlivě upravené. A byť hrabě oděn byl i v

nejdražší salonní oděv pařížský, a z uměle vyšívané, nejemnější košile, zakryté hedvábnou vestou, stkvěly se diamanty, jež s těžkým fetězem u hodinek krásné eizí práce o závod se třpytily, a z lesknoucích se botek malá, takřka ženská noha vyhlédla, a pohyby jeho hladké, hbité a zároveň přece plny důstojnosti i vážnosti byly; tož přece byl Lída se svou štíhlou, velikou postavou, oděný v slušný salonní oděv, jímž byla ovlámen čamara, stokrátě, ba tisíckrátě švarnější a milejší. "Podobně myšlenky, ač jen povrchní, překvapily i Jindru na její cestě k oběma mladíkům. Všimla si tu poprvé lépe i bystřejší Lidy. Čelo její sice se zakabonilo, ale tajný hlas, jemuž ani vzniknouti v prsou svých dáti nechtěla, již naseptával: "Lída je hezký muž, viz jej, on si počíná důstojně i vedle hraběte, který je přece pravým lvem společnosti." Byla již jen několik krokův od obou mužův. Lída ji byl shlédla i odpovídaje mu nějakou otázkou hraběte, očima již pozoroval. Jindra, přistupuje k hraběti, vykouzila na rty své neuznávanějšší úsměv; bylať pozorována též od mnohých pánův n... ských, přiblížila se však k Ostrovínovi se strany, takže se obrátila polou zády k Lidě, k němuž pak i hrabě, od ní byv osloven a k ní se obraceje, zády se postavil. Roztomile, ač ne hluboko se uklánějíc, pozdvíhla k hraběti zpod hedvábných řas své zářící oko a pravila, hned je opět jako stydlavě klopile: "Pane hrabě, smím vás žádati za tance?" Hrabě se uklonil, přsa líc jeho přelétl slabý spokojený úsměv a objav štíhlou tanečnicku, vzrušel se s ní již obratně v kole. Lída slyšela jenom slova Jindřina k hraběti; párek v tanci odleptá a on zde stál samotén. Stopoval je pohledem. Jak půvabně se vznášeli v kole, jak spanilá byla postava Jindřina v tanci! Skoro zatoužil s ní tak se vznášeti, zároveň mu však přišel na mysl nepřátelský poměr, v němž spolu oba žili. Dále mysliti nemohl, poněvadž v témž okamženi dostavila se před něj Amálka, zvolou jej s nejpříjemnějším úsměvem a nejbližším ruměncem na tváři do kola. Pánové n... ští záviděli teď opět Lidě, a skutečně daleko více než dřive Lída hraběti. Tance byl ukončen. Řadu tanců před půlnocí zakončiti měla čtverylka; z poslední tury se pak učinila polonéza. Jindra tančila s jedním z pánů n... ských, Lída s Amálkou, s níž se v tu chvíli dobře bavil; hrabě Ostrovín seděl na pohovce v pozadí sálu vedle paní Jarýnové, vypravuje jí o něčem tak živě i zábavně, že paní Jarýnová nevyházela ze smiehu. V polonéze sestoupily se všechny páry ve veliký kruh, a prováděla se rozmanitá skupení i figury. Mezi jiným proplétali se pánové větencem dam, při čemž jim dámy vždy ruce podávaly; propletání dělo se rychle za taktu hudby. Lída přišel v tanci až k Jindře a podával jí ruku, když naň přišla rada, Jindra mu však své nepodalá, nýbrž jinam pohlízejíc, úplně jej minula s nepozorností. Tančilo se však dále. Lída se zakabonila a na čelo vstoupil mu živý ruměncec. Ostatní tanečnické však mimo nejbližší pár nepozorovali ničeho. Přišla jiná figura; tanečnické postavili se do jedné, dlouhé řady, dámy postoupily o jednu vedle pánů v před, a za zvuků hudby pak, střídavě vždy každá dáma s každým pánem několik okamžiků se procházela kolem sálu, tak že se všechny se všemi vystřídaly, až každá tanečnice opět přišla ke svému tanečnicku. Se zmiňovanou netrpělivostí čekal Lída, až přijde naň a na Jindru řada. Pozoroval, že mnozí z tanečnic již naň upírali zraky. Konečně slyšel za sebou Jindřin hlas, po chvíli pustil s úklonou rámě dámy, kterou vedl, pozoroval, že za ním již také se měnilo, a o hlédnuv se napolo, setkal se se zraky Jindřinými, jež k němu přistupovala. Hleděla naň plným pohledem, ale chladně a úsměšně; ráme, jež jí podával, neschal nyní klesnouti a kráčel dle taktu hudby dále; Jindra vedle něho, mno-

hem dále než ostatní dámy od pány, nápadně na jevo dávajíc, že zámyslně mu ruky dáti nechce. Kráčeli právě po druhé straně sálu, a celý dlouhý řad tanečnicův hleděl s udivením na ně. Poněvadž však Jindra počínala si směle a nenuseně, stal se terčem všech oněch podivných i udivených hledů Lída. Zbledl a stůl, že se kolena pod ním chvějí, avšak jen okamžik a za malou chvíli, zůstáv pozadu, nabízel následující dáme ráme své, jež ona ihned přijala, tak že Jindře malou chvílečku samotné bylo kráčet. Lída, příček k tanečnici své Amálce, chtěla přestat tančiti; Amálka však, která s lekutím také již byla jednání Jindřino zpozorovala, uslovnými prosbami jej odvrátila od úmyslu toho. Nastala poslední figura; každý pán měl se svou dámou sál přetanečti. Když však přišla řada na Jindru a Lídu, a on aš s mocným odpořem, přece násilí si čině, s úklonou k Jindře přistoupil, chtějí ji bráti k tanci, tu svévolně děvče od něho as na dva kroky ustoupilo a pak odvrativši se, kráčelo k svému tanečnicku. I Lída vystoupil z řady tanečnicův a kráčel k Amálce, kterouž, poděkovav se jí za tance, vedl k paní Jarýnové. Všeobecné zaražení, rozpaky a šeptání provázely podivný tento výjev. I Jindra dovedena byla od svého tanečnicka k matec, kde opět přiblížil se k ní hrabě Ostrovín. Na tváři Jindřině rozkládal se vítězný i pohledivý úsměv; Lída byl posud nápadně bledý. Paní Jarýnová za rozpravy s hrabětem, mimo to i sloupy začleněná, nezpozorovala z výjevu ve dvoraně ničeho. Za to však Amálka úzkostně se chvěla, pohlízejíc hněvivě na Jindru a pak zase prosebně a se strachem k Lidě, na jehož pevné i opravdové tváři četla odhodlanost a pevný úmysl. Nastala půlnoční přestávka, ač byla již skoro jedna hodina po půlnoci. Vše se hrulo do vedlejších pokojů k jídlu a odpočinku. Hrabě podal ráme své paní Jarýnové, Jindra šla sama s nimi, Lída vedl Amálku. — Jarýnovi po večereli, hrabě s nimi; Amálka však jedla málo a Lída ničeho, sotva jen se dotýkaje rty sklenice vína. — Když pojedli a Lída byl zaplatil řád, vstal a přiblížil se k paní Jarýnové, jež v čele stolu seděla, pravil k ní tiše, ale pevně: "Milostivá paní, žádám vás snažně, byste dovolila, abych se směl odebrati napřed domů." "Až, eo pak vás to napadá? Co se vám stalo?" tázala se s podivením i se smiechem paní Jarýnová. "Což jste ospalý? vždyť jste našim rytím po celou noc; nevím, bude-li se děvčatům chtítí již domů." Obrátila se k nim. Hrabě přestal hovořiti s Jindrou a Amálka ani nedýchala. Jindra hleděla chladně před sebe. "Počkejte ještě asi dvě hodiny, pak pojedeme všichni," pravila paní Jarýnová opět, dívajíc se na hodinky, jež ukazovaly na dvě hodiny s půlnocí. "Milostivá paní, odpustte mi, že trvám na své žádosti. Avšak po večer, jež před hodinou zde mi se přihodily, byl by mně pobyt zde velmi traplivý," naléhal důršeněji Lída. "Ostatní u stolu poslední slova slyšeli. Hrabě upřel tázavě zraky své k Jindře, ta však oči své nyní sklopila, ruměncec rozpakův polil jí tváře, avšak kolem rtů zahrával jí úsměšek. "Jaké věci, pane Lído? Mluvíte hádanky," divila se paní Jarýnová. "Vidím, že jste jich, milostivá paní, nepozorovala," odvětil jí klidně Lída. "Postač však, sdělit-li vám, že je mi po nich neumožno ve společnosti se objeviti. Abych však úkolu svému dostal, oznámuju, že budu vášností v hostinci, kde kočary naše stojí, odekávati, jakož i i sem jeden vtz za dvě hodiny odešlu." S těmi slovy chystal se k odchodu. "Ale tak pak mi přece vysvětlete, milý doktore, eo se vám zde přihodilo?" usilovala důtklivě paní Jarýnová v největším podivení. "Prosím, milostivá paní, mějte dobrotivě strpení a štra; štra vůbec vše se rozhodne," pravil

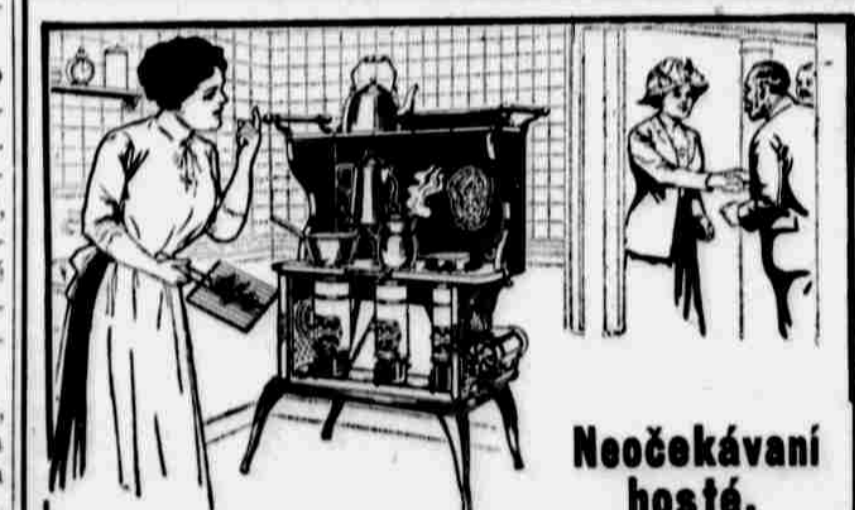
Muži, ženy, dívky a starouškové. Cožto nevíte, eo Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví. Obdržíte na zkoušky lék zdarma na několik idnů. Žádný patentní lék. Píšte ještě dnes. Wheelerovo Bylinné thé je silitel jater, ledvin a krvečistitel Jest to čistý přírodní lék jak pro dospělé tak pro dívky a poskytné úlevu při zácpě, záduše, kyselosti v žaludku, slůcnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, zlatě žilo, červech, bolestí v zádech, nezáživnosti, malarii, kašli, nastuzeni, bolavém hrdle, revmatismu, neuralgii, dás, bolesti v boku, bolestí v kříži, rozčilenosti, tanečnici, zemdlenosti, ospalosti, pupencích, žloutence, vyrážce, svrabu, voňnatosti, srdeční vadě, boulich, nádoroch, líčejích, zastaralých bolestech, a všech nepořádekch krve a ledvin. — Chutí jest velmi příjemné. — Žádné jiné thé se nemůže ani porovnatí s naším thé, neb mají obyčejně jen několik druhů byla v sobě a mohou se tím pádem velice levně a ve všem množstv prodávati. Pomáhat však nemohou podobné léky jako naše Thé, které má z sobě 12 vzácných, dráhých a mnohé z jiných přivezených byla a každá z nich koná zvláštní povinnost v těle lidském. Ono silí, hojí a čistí celé tělo. Ž dáno boleni po užívání. Máme též zaručené léčení pro katar v těle. Trpící, slabé, unavené, předčasně zastaralé matky a ženy, slabé a b edé dívky! Máme zvláštní léčení pro všechny bolestné choulivosti nemoce še a dívek v jakémkoliv případě a stáří. Neodkládejte s léčením, až bude pozdě. Zachraňte Vaše zdraví. Jsme vždy trpělivě mužům, ženám a dívkám k službám. Na tisíce krajanů uživalo a účívá naše léky k úplné spokojenosti a k do jedou naše léčení zkouši, sám ho z vlastního přesvědčení dále odporučuje trpícím. Popíste a důvěřou svou nemoe a pošleme vám obratem pošty poradu a lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížku o nemocích. Neponlejte peněz! Zkouška Váš přesvědčí. Račto psát anglicky neb česky. Adresa: MARIE VOTÝPKA, c. of Theopholine Remedy Co., Dept. 10, So. Bend, Ind

pevně i důtklivě Lída. Jindra se při slovech "štra" a "rozhodně" teď trochu zachvěla, paní Jarýnová však, znaje pevnou povahu Liděvu, již naň neustilovala. Lída, poručiv se hraběti a ukloniv se dámám, kráčel rychle ven. "Hodný, ale podivný člověk," podotkla paní Jarýnová. "Zvláštní podivín, není-li pravda, slečno?" obrátil se k Jindře hrabě, Jindra neodpověděla ničeho, ani úsměv tenkrátě nezkroutil jí rtův. V tom začala opět hudba hráti ke hlucnému kvapíku; hrabě vyzval Jindru k tanci, a paní Jarýnová rovněž se zdvihla, vedouc Amálku opět domů. Počelo se již šerti, když opouští Jarýnovi ples. Hrabě odcházal s nimi, doprovodil je až k hostinci, v němž na dámy čekal Lída. Tam však Ostrovín se rozloučil, slibiv brzo do Háje zavítati; vedlat do Ostrova jiná cesta od Jarýnových rozdílina. Lída pomohl starostlivě dámám, totiž jenom paní Amálce do vozu, opatřil vše, čeho bylo potřebei, a vsednuv do druhého vozu, jel krok za krokem za prvním kočárem až do Háje. — Doma vysadil opět jak paní Jarýnovou tak i Amálku s vozem a vstoupiv zároveň s nimi do domu, teprve zdvořile se

poručel a odebíral se, sprostěn jsa konečně nemilé své povinnosti, do svého pokoje. Byl již skoroěn den. Lída však nehledal lůžka, nýbrž odloživ jen obuv, aby lřmotu nepůsobil, jal se přeházeti po pokoji. Na protějšjí východní straně počala se obloha rdíti ranami červánky, ohašující brzký východ slunce. Lída otevřel okno, zdáloť se mu dusno v pokoji a vylouživ se z okna, trval v hlubokém zamýšlení. — V zámku i okolí trvalo ještě všechno v nejhlubším tichu a klidu. Jen v protějším hořejším patře zjevovala se eo chvíli u okna v ložnici Amálčina bílá postava, nahlížejíc dychtivě dolů k pokoji Liděvu a pozorujíc jej bedlivě u okna. — Konečně asi za hodinu zdvihl se Lída, odstoupil od okna a zavřev je, uložil se teprve ke kratčíckému odpočinku. (Pokračování.)

Úsudek mladé dámy.

"Den eo den používám Severtv Antiseptol a pozoruji, že jest skutečnou ochranou zubů, jež udržuje čistě, bílé, ozdravuje bolavé dásně, odstraňuje kyselinu z úst a činí dech příjemným," píše sl. Marie Wozniak z Lublin, Wis. — Nerem zbytný při léčení kataru, chraplivosti, horečky a výtoků. V lékárnách; cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Neočekávání hosté. Farmář a manželka jeho sedají právě za stůl ke studené večer, když pojednou uzří příjizdající staré přátely. Starostlivá žena nebyla tím překvapena, zásluhou New Perfection olejových kamen na vaření. Vše si v malé chvíli připravila a hosté usadili se na porši do té chvíle, než byla teplá chutná večeře — párky a vejce a řízky smažené šunky spolu s houskami a čerstvou kávou — na stole. Hostitelka pak zůstala při tom tak, jakoby vůbec ani v kuchyni nebyla. Na starých kamnech výtápěcích by to nebyla nikdy dokázala. "New Perfection" kamna jsou nejrychlejším, najspelehlivějším a nejlepšíím kuchařem v trhu. Jsou a jedním aneb 2 a 3 hořáky a dlouhými, modře emaílovanými komínky. Velmi vzhledná. Dřev a tříhořáková kamna nemají být bez svrška, jež je zařazen na zavěšování nářadí, utrůžků atd. Prodávaji se všude anebo si pište o popisní cirkulár nejbližší jednatele. STANDARD OIL COMPANY (Inkorporováno.)

Nejlepší farma Pro chov hovězího dobytka a prasat. Hojnost pastvy a sena. Blízko do města. Tento pozemek se prodá v celku neb se rozdělí na menší farmy. \$1,000.00 v hotovosti, jest vše, eo je třeba na koupení 160 akr. Píšte na: J. J. KOLIHA, DODGE, NEBRASKA